

Társulati gyűlés, a szintársulat tagjainak gyűlése, a társulat egy erre megválasztott tagjának elnöklete alatt, melyen alkalom nyílik a tagoknak, hogy testületileg megnyilatkozva véleményét mondjanak vagy határozatot hozzanak az őket érdeklő ügyekben. E gyűlésezési joguk a színészi szervezetek által megállapított szabályokon alapul. A gyűlésről mindenkor jegyzőkönyv vezetendő. Ily társulati gyűléseken választják a színházi törvényszékek bíráit, a közgyűlési képviselőket, a fővárosban a szövetségi kiküldötteket stb.

Tartuffe (tartüf). Molière egyik remekművének címe, a mely utóbb az általános prototipusának jelölésére közkeletűvé vált. „A képmutató” címmel Fekete Soma fordításában a Nemzeti Színházban bem. 1847 szept. 13-án, Lendvayné jutalomjátékára, ezzel a szereposztással: Pernellené - Miskolczi Julia, Elmira — Komlóssy Ida, Orgon — Szentpétery Zsigmond, Damis — László József, Mariana — Fejér L., Clèant — Bartha János, Valère — Szigeti József, Tartuffe — Fánchy Lajos, Dorina — Lendvayné Hivatal Anikó, Loyal — Szilágyi, Rendőrtiszt — Száki József. Ujra másorra illesztették: 1857 júl. 4-én, Kazinczy Gábor fordítása szerint. Cím szereplő: Tóth József, második felujtása: 1886 nov. 28-án volt. (Elmira — Prielle Cornélia, Tartuffe — Benedek József.) 1904. dec. 10-én Ivánfi Jenő fordításában adták. T. — Ivánfi, Elmira — Cs. Alszeghy Irma. A következő felujtás Molière születése 300 éves fordulójára alkalmából, 1922 jan. 15-én volt, majd 1925 ápr. 14-én újra másorra illesztették. — Mikor Molière e színművét dolgozta, valamely ügyben a pápai nunciushoz ment s ennek szobájában két szenteskedő ábrázatú papot talált, akik valami folyamodással jöttek s akiknek külseje tökéletesen megfelelt annak a típusnak, amelyet a nagy író megörökíteni kívánt. Ugyanakkor egy szolga azt jelentette, hogy odaküint szarvasgombát kínálnak megvételre s a nunciust, aki nagy gourmend lehetett, behozatta az árút, az aromás gomba láttára az egyik papnak felragyogott az arca s az aláza-

tos kérvényező nem állhatta meg, hogy fel ne kiáltson: „Tartufoli, signor nuncio, tartufoli!” Ábrázatának hirtelen elváltozása, a sóvár vágy kifejezése, mely arcán megjelent, s az ingyenség ez önkéntelen kifakadása nagyon megtetszetek Molièrenek, s a pap szavai megadták vígjátékának címét. („Pesti Hírlap”, 1901 aug. 29. IV. old. III. hasáb.)

Tary Gizella, színésznő, író, sz. Szolnokon. Rákosi Szidi színiiskoláját végezte és Micsey F. Györgynél kezdte a pályát. „Mátkaság” c. népszínművét sok sikerrel játszották Pécsen, 1924 jan. havában. Ezenkívül még 11 egyfelvonásosát játszották a fővárosi kabarékban. 1909-ben Pozsonyban elnyerte az első ízben kiírt nemzetközi női törverseny. Ugyancsak dicsőséget ért el 1924-ben Párizsban az olimpiai versenyeken. 1925—26—29-ben a slovenskói törvívás bajnoka, 1930-ban pedig a tátrai bajnokság nyertese lett. Több díszoklevél, jelvény, szalag dicsőséges sport-szereplését hirdeti.

Tary Mihály, színész, sz. 1891 aug. 29-én, Tápén (Csongrád m.). Színész lett 1909-ben. 1930-ban a Magyar Színház tagja.

Tasnády Ilona, (tasnádi Nagy Ilona), színésznő, sz. 1894 szept. 26-án, Budapest. A Színművészeti Akadémia elvégzése után, 1914-ben, szerződött a Nemzeti Színházhoz, amelynek azóta megszakítás nélkül elsőrendű, jeles tagja. Sikerrel játszott szerepei: Katalin (Makrancos hölgy), Beatrice (Sok hűhó semmiért), Desdemona (Othello), Éva (Ember tragédiája), Melinda (Bánk bán), Candida, Hildegund (Ellák), stb. A Nemzeti Színház műsorának kiváló repertoár-színésznője, akit a közönség meleg szeretetébe fogadott és akitől még sok kitűnő alakítást remél. Felesége újhelyi Náday Bélának, a Nemzeti Színház örökös tagjának.

Tassy Mária, színésznő, sz. 1899-ben, Budapest. A Színészakadémián Csillag Teréz legjobb növendéke volt, onnan a Renaissance Színház szerződtette, ahol 1922 dec. 7-én mutatkozott be „Aki